

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Illvstri Regi Armeniæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

non omnes &c. tu ea, frater Episcopo, cum eorum altero &c. Datum Viterbij v. 11. Kal. Iunij, pontificatus nostri anno duodecimo.

ILLVSTRI REGI ARMENIE.

*Epist. 45.
Persuadetur ut
treugas iucat
cum Comite
Tripolitano.*

SVper discordia quæ de principatu Antiocheno inter te occasione nepotis tui & Comitem Tripolitani peccatis exigentibus est suborta vehementissimè contristamur, verentes ne adhuc de ipsa proveniat grave rerum dispendium, multa corporum strages, & ingens periculum animarum, quodque non leviter est timendum, à perfidis Sarracenis nobilis Antiochia occupetur in tuam non solum & suam, verùm etiam totius Christianitatis injuriam & jacturam. Quantumlibet autem partem tuam justificare nitaris, sicut per litteras tuas & dilectos filios Tarsensem electum & . . . fratrem hospitalis Theutonicorum nobis suggerere studuisti, videtur tamen viris prudentibus tam in divino quàm in humano jure peritis tua in hoc petito minus justa quòd postulas ante litis ingressum absque judicio nepoti tuo restitui Antiochiam vel apud alium sequestrari, cum etsi alterutrum fuerit faciendum, cognitione habita in judicio per sententiam debeat diffiniri, cò quòd cum prædictus Comes ipsius civitatis possessionem obtineat, absque judicio non debeat illa destitui secundum leges & consuetudines approbatas. In hoc etiam tua videtur intentio minus recta quòd super eodem negotio & justitiam tibi postulas exhiberi & violentiam non desinis exercere, cum simul non sit & armis & legibus contendendum. Hæc autem, fili carissime, sententiando non dicimus, sed multorum sententias referendo, ut intelligas quàm benignè curaverimus te tractare, cum te hæcenus ab impugnatione Antiochiæ non cessante, ad tuam petitionem jam tertio causam istam diversis iudiciis duxerimus committendam, qui semper tibi secundum juris ordinem obtulerunt justitiam exhibere. Vnde præfatus Comes de nobis conqueritur pro eo quòd te per censuram ecclesiasticam non compellimus ab ejus impugnatione cessare, cum ipse paratus sit secundum ordinem juris subire iudicium, & tu nolis. Multiplici tamen necessitate pensata, ita duximus providendum, ut dictum Comitem precibus, monitis, & consiliis efficaciter inducamus quatinus venerabili fratri nostro Petro Patriarchæ Antiocheno, viro utique honesto, provido,

& fideli, neutri parti de jure suspecto, castellum Antiochiæ tenendum committat donec in iudicio de justitia cognoscat, ut ei tandem illud assignet pro quo fuerit iusta sententia promulgata, provisus sibi expensis à partibus ad ipsius castelli cultodiam opportunis, & promissione sibi à magistris Hospitalis & Templi solemniter facta quòd eum ad custodiendum ipsum castellum pro posse juvabunt. Nos enim auctore Deo virum à latere nostro dispositum destinare qui sine acceptione personarum & munerum de causa ista cognoscat, & eam sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo prævia ratione decidat. Vnde serenitatem tuam rogandam duximus & monendam, in remissionem tibi peccatorum injungentes quatinus cum præfato Comite treugas in eas & observes, ut præscripta possint discrimina evitari. Sicque Templarij, de quibus valde conquereris, à tua offensione cessabunt, dummodo tu illos desistas offendere, ac de castro Gaston postulatam sæpe justitiam non deneges exhibere. Hæc est enim causa præcipua quam contra te habere videtur, quòd videlicet castrum illud eis restituere contradicis, nec etiam vis de illo eis exhibere justitiam sæpe monitus & rogatus à nobis. Vnde cum vim vi repellere omnes leges & omnia jura permittant, ab iis maxime qui vim repellendo irregularitatem non contrahunt, cum Clerici non existant, videtur plerisque quòd contra te offendentem se possint defendere tibi que impugnant valeant repugnare, præsertim cum illa eis subtrahas violentè per que consueverunt & debent expugnare paganos, cumque tu castrum illud contra eos detineas & defendas, mirabile non videtur si ipsi contra te Antiochiam manent & defendant, in cujus pertinentiis non minimam obtinent portionem, cum longè aliud sit defendere quàm offendere, ac repugnare sit quàm impugnare diversum. Patentur enim hoc quoque sibi ex indulgentia bonæ memoriæ Alexandri Papæ prædecessoris nostri licere, postulantes id ipsum à nobis in instanti sibi necessitatis articulo indulgeri, alioquin plures ex ipsis terram sanctam se afferunt relictuos, quos tamen blandè studuimus consolari, volentes ut, si desuper datum fuerit, inter te & illos firma concordia reformetur: quia cum sint viri strenui & potentes, multum tibi & prodesse possunt &, quod Deus avertat, obesse. Monemus ergo celsitudinem tuam, quam sinceræ dilectionis bra-

*Vide supra
1. epist. 11*

*Epist. 45.
10. epist.*

ehis amplexamur, & exhortamur in Domino quatinus ad ea quæ prædiximus piæ habere cum devotione respectum. Nec putet quod illa dixerimus in favorem præfati Comitis, qui per illud horribile facinus quod in patrem & dominum suum iniquè commisit, favorem demeruit, nec ob gratiam Templariorum, quos magis volumus in suæ religionis puritate persistere quam adversum te hostiliter dimicare. Sed prudenti consilio ista pensavimus propter necessitates urgentes, ut communis utilitas præferatur. Quocirca modis omnibus expedit & oportet ut si etiam dictus Comes ad sequestrationem castelli non posset induci, cum ad eam non possit forsan de iure compelli, treugæ nihilominus fiant & firmiter observentur donec huiusmodi controversia mediante iustitia terminetur, ad quam utique sopiendam virum prudentem, sicut prædiximus, cum Dei auxilio curabimus destinare, per quem testes qui fuerint nominati, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, compelli mandabimus perhibere testimonium veritati. Si qua verò partium tam necessario & sano consilio noluerit acquiescere, per censuram ecclesiasticam & tam per indigenas quam etiam peregrinos eam præcipimus coerceri. Datum Viterbij 11. Non. Iunij, pontificatus nostri anno duodecimo.

ABBATI ET CONVENTUI
sancti Benedicti Floriacensis.

Quoniam per administrationem improvidam & dissolutam incuriam prælatorum pro alienationibus illicitis factis ab ipsis quamplures Ecclesiæ in temporalibus non modicum sustinent detrimentum, nobis, quibus est Ecclesiarum omnium sollicitudo commissa, ex officij debito pastoralis incumbit post causam taliter vulneratam remedium competens invenire, quod obducere possit & debeat huiusmodi vulnerum cicatrices. Cum igitur à nobis duxeritis postulandum ut revocandi ea quæ de bonis Ecclesiæ vestræ per Abbates ejusdem illicitè alienata fuerint vel concessa in ejus præjudicium & gravamen vobis auctoritatem tribuere dignamur, nos vestris precibus inclinati, vobis duximus concedendum ut ea quæ ab ipsis Abbatibus inveneritis alienata illicitè vel concessa vobis liceat ad jus ipsius appellatione remota legitimè revocare. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præ-

sumperit &c. usque incursum. Datum Viterbij Nonis Iunij, pontificatus nostri anno duodecimo.

E I S D E M.

Solet annuere sedes apostolica piis votis & honestis petentum precibus favorem benivolum impertiri. Eapropter dilecti in Domino filij, vestris iustis postulationibus grato concurrentes assensu, compositionem inter vos ex parte una & bonæ memoriæ Willelmum Archiepiscopum & Capitulum Senonense ex altera super Ecclesia de Loriaco inquam & scriptis authenticis roboratam, sicut sine pravitate providè facta est & ab utraque parte sponte recepta, & in eisdem authenticis plenius continetur, auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere vel ei &c. usque incursum. Datum Viterbij 11. Kal. Iunij, anno duodecimo.

ABBATI ET FRATRIBVS
sancti Benedicti super Ligerim.

In litteris felicis recordationis Alexandri Papæ prædecessoris nostri hæc de verbo ad verbum perpeximus contineri. ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei dilectis filiis Abbati & fratribus sancti Benedicti super Ligerim salutem & apostolicam benedictionem. Quod aliqua necessitate instante noscitur institutum, postmodum necessitate cessante debet & quod ejus gratia est inductum simili modo cessare. Hac siquidem consideratione provocati, & Ecclesiæ vestræ, quæ propriè beati Petri juris existit, tranquillitati & paci in posterum præcavere volentes, auctoritate apostolica duximus statuendum, ut licet Archiepiscopi aut Episcopi præsentiam nostram aliquod onus ad præfens obedientis vestris imponant, nulli eorum fas sit posthac occasione illa contra antiquam consuetudinem vestram à fratribus vestris per obedientias constitutis aliquas exactiones imponere aut quilibet ab eis exigere. Datum Senonis 11. Idus Martij. Quod igitur ab ipso prædecessore nostro provida fuit deliberatione statutum ratum & firmum habentes, ad exemplar ejusdem illud præcipimus inviolabiliter observari. Datum Viterbij 11. Kal. Iunij, pontificatus nostri anno duodecimo.

Epist. 47. Confirmatur compositio facta cum Archiepiscopo Senonensi.

Epist. 48. Confirmatur eis quoddam privilegium Alexandri Papæ.

Vide supra lib. 10. capit. 214.

Epist. 46. Si bona alie- nas revocare possit.